

Labās prakses ceļvedis

Erasmus+ mobilitāte Šērsbergā (Vācija) – Vācijas – Skandināvijas Mūzikas nedēļa 2026

26.03.2026. - 08.04.2026.

Ievads

Šajā ceļvedī apkopoti dalībnieku labās prakses apraksti par Erasmus+ mobilitāti Šērsbergā (Vācija), kas norisinājās Vācijas–Skandināvijas Mūzikas nedēļas ietvaros. Apraksti publicēti secīgi, saglabājot autoru stāstījuma individualitāti (veikti tikai nelieli valodas labojumi). Mobilitāte tika īstenota **Erasmus+ projekta Nr. 2025-1-LV01-KA121-VET-000314398** ietvaros.

1. Aldars Šagžijevs

Aldars Šagžijevs — Projekta koordinators labās prakses apraksts

Šērsberga 2026: profesionāla vide, vērtības praksē un ietekme

Par mani

Esmu Erasmus+ projekta autors un koordinators Ventspils Mūzikas vidusskolā. Šajā mobilitātē man bija svarīgi ne tikai nodrošināt norisi, bet arī palīdzēt audzēkņiem un kolēģiem apzināti ieraudzīt profesionālās mūzikas darba kultūru un Erasmus+ vērtību īstenošanu praksē. Pieredzi centos fiksēt tā, lai tā kļūtu pārnesama uz skolas ikdienu un attieksmju kultūru.

Ievads

Šērsbergas Vācijas–Skandināvijas Mūzikas nedēļa mūsu skolai ir notikums, kurā vienlaikus var pieredzēt profesionālas mūzikas darba kultūru, starptautisku kopienu un Erasmus+ vērtību īstenošanu ikdienas praksē. Šoreiz man kā projekta autoram un koordinatoram bija svarīgi sekot ne tikai muzikālajam procesam, bet arī tam, kā mobilitāte ietekmē audzēkņu un pedagogu attieksmi, mācīšanās kultūru un savstarpējo sadarbību.

1) Dalībnieku atlase un sagatavošana

Dalībnieku atlase un sagatavošana tika organizēta kā mērķtiecīgs process. Atlases posmā tika vērtēta motivācija, profesionālā gatavība un spēja strādāt intensīvā starptautiskā vidē, kā arī instrumentu un balsu grupu vajadzības, repertuāra prasības un uzņemošās puses

iespējas. Pēc sākotnējās atlases skolā kandidātu saraksts un sastāvs tika saskaņots ar Vācijas partneriem.

Sagatavošanās posmā dalībnieki aktīvi sazinājās ar saviem mentoriem Vācijā. Notika nošu apmaiņa, repertuāra analīze un konsultācijas, gatavojoties darbam. Mēs rīkojām vairākas sanāksmes par organizatoriskiem, finansiāliem un drošības jautājumiem; šajās sarunās tika runāts arī par profesionālo ētiku un orķestra disciplīnu. Orķestra partijas tika iestudētas specialitāšu pedagogu vadībā, lai partijas būtu apgūtas vēl pirms mobilitātes, un uz vietas būtu iespējams koncentrēties uz ansambļa saspēli un interpretāciju.

Svarīgs atlases aspekts bija arī iekļaušana. Grupā apzināti tika iekļauti vairāki audzēkņi, kuriem ikdienas darbā bija vērotas mācīšanās grūtības vai motivācijas kritumi. Tas netika publiski izcelts — viņi vienkārši tika iekļauti grupā ar cerību, ka profesionāla starptautiska vide palīdzēs attieksmei mainīties. Mobilitātes laikā šī cerība attaisnojās: motivācija un darba attieksme vairākiem audzēkņiem uzlabojās.

2) Pirmās dienas iespaidi: kopiena un profesionāls sākums

Jau ceļojuma laikā sākās diskusijas pedagogu starpā par ikdienas darbu skolā, metodisko darbu, mācību programmu saturu un audzināšanas darbu. Pieredzējuši dalībnieki dalījās ar ieteikumiem ar jaunākiem kolēģiem, un jaunākie šos ieteikumus ar pateicību pieņēma.

Pirmajā vakarā bija jūtams starptautisko dalībnieku atkalredzēšanās prieks. Komanda ir starptautiska un raiba, un tas bagātina. Tika prezentētas nacionālās kultūras ar uzsvāru uz tautas mūziku un identitāti. Iekļaušana, dažādība un līdzdalība atspoguļojās gan plakātos un telpu dizainā, gan dalībnieku uzvedības praksē.

Telpu vidē valdīja pieticība: sen lietotas mēbeles netika bez vajadzības nomainītas, ēdnīcā tika domāts par atkritumu mazināšanu. Šādi praktiski risinājumi parādīja, ka ilgtspēja var būt ikdienas izvēle, nevis deklarācija.

Mūsu audzēkņi jau otrajā rītā izrādīja pašiniciatīvu un pašregulāciju — paši sāka uzņemties atbildību par savu un biedru rīcību un darba disciplīnu.

Orķestra pirmajā mēģinājumā no pašām pirmajām taktīm valdīja profesionāla atmosfēra: audzēkņi bija sagatavojuši partijas, un diriģents varēja sākt darbu pie interpretācijas.

3) Otrā un trešā diena: skaņveide, progresija un pārliecība par iespējamību

Otrajā dienā orķestra tutti mēģinājumā diriģents Mika Eichenholz pārkārtoja grupu izvietojumu — čelli un otrās vijoles bija samainītas vietām. Diriģents to skaidroja ar ieceri panākt labāku skaņējumu, vienlaikus solot mainīt atpakaļ, ja orķestranti nevarēs pierast. Mūsu audzēkņiem tā bija neparasta pieredze un iespēja iedziļināties orķestra kopskaņas veidošanas īpatnībās.

Vakariņās pārrunājām ar diriģentu šo izvietojuma maiņu, un kļuva skaidrs, ka tas bija arī pedagoģisks manevrs — lai jaunieši vairāk domātu par skanējumu un par to, kā veidojas kopējais ansamblis.

Trešajā dienā orķestris turpināja mēģinājumu darbu. Bija redzams, ka Mika ir smalki izanalizējis Bartoka sarežģīto materiālu un detalizēti izplānojis darbu ar orķestri. Pakāpeniski sāka parādīties simfoniskā orķestra skanējuma krāsu palete. Mūsu audzēkņu un pedagogu bažas, ka Bartoks varētu nebūt pa spēkam, pamazām izzuda. Tas kļuva par svarīgu pamatu drosmei un pašapziņai turpmākajos izaicinājumos.

Mani patīkami pārsteidza diriģenta prasme jau pirmajos mēģinājumos, paralēli darbam pie mūzikas materiāla, vienlaikus veidot un pārveidot orķestra grupu tembrālo skanējumu. Tam vajadzīgas dziļas zināšanas un augsta meistarība. Mūsu pedagogiem (īpaši diriģentiem un komponistiem) tā bija ļoti vērtīga pieredze.

Vienā konkrētā epizodē mūsu tubists, lai arī bez līdzšinējās pieredzes simfoniskajā orķestrī, jau pirmajā reizē spēja uztvert un izpildīt diriģenta norādi par ansambļa saspēli ar mežragiem, veidojot vienotu skanējumu un dinamiku. Tas noteikti motivē.

Diriģenti un mentoru komandas kvalitāte

Mobilitātes profesionālo līmeni lielā mērā noteica mākslinieciskā vadība un mentoru komandas darbs. Diriģents Mika Eichenholz mēģinājumu procesā izcēlās ar skaidru analīzi un strukturētu darba plānu, vienlaikus mērķtiecīgi veidojot ansambļa skanējumu – tembru līdzsvaru, dinamisko elpu un grupu saspēli. Kora darbu vadīja Simon Arlasjö, kura pieeja bija mērķtiecīga un precīza: uzmanība tika pievērsta teksta saprotamībai, intonācijai, frāzējumam un kopējai kora skanējuma disciplīnai, saglabājot korektu un atbalstošu darba atmosfēru. Mentoru komanda grupu mēģinājumos nodrošināja konkrētu, saprotamu un praktiski izmantojamu atgriezenisko saiti, kas palīdzēja dalībniekiem īsā laikā pāriet no individuālas sagatavotības uz kopskanējuma un ansambļa domāšanu.

Repertuārs un tā nozīme jauno mūziķu izaugsmē

Repertuārs 2026. gadā bija ambiciozs un prasīgs, taču tieši tādēļ pedagoģiski ļoti vērtīgs. Kopīgajā kora un orķestra programmā tika iestudēta J. Brāmsa “Vācu rekviēma” II daļa (“Denn alles Fleisch...”), kas prasa muzikālu izturību, frāzējuma domāšanu, kopīgu elpu un disciplinētu klausīšanos starp kori un orķestri. Orķestra centrālais pārbaudījums bija B. Bartoka “Koncerts orķestrim” – darbs ar sarežģītu ritmiku, daudzslāņainu faktūru un augstām prasībām ansambļa precizitātei, tembrālajam balansam un reakcijai uz diriģenta norādēm. L.-E. Larsona “Pastorālās svītas” II daļa “Romance” iedeva citu dimensiju – smalku skanējuma kultūru, niansētu dinamiku un frāzējuma elastību. Kora repertuārā līdzās Brāmsam skanēja vairāku valodu un tradīciju darbi (tostarp zviedru valoda un latīņu teksts), piemēram, Josefine Lindstrand “Tidig gryning”, Hugo Alfvén (arr.) “Glädjens blomster”, Edvard Grieg “Ave maris stella”, Gjermund Larsen (arr.) “Gropen”, Agneta

Sköld “Let your light come”, Ēriks Ešenvalds “O salutaris hostia” un Sven-Eric Johanson “Snabbt jagar stormen våra år”. Šāds repertuārs attīstīja ne tikai tehniskās prasmes, bet arī profesionālo domāšanu: spēju strādāt intensīvā režīmā, uzņemties atbildību par savu partiju, vienlaikus klausīties ansambli un apzināti veidot kopskanējumu.

4) Kora mēģinājumi: tehnologi izpildītāju lomā un valodu pieredze

Kora mēģinājumā piedalījās arī mūsu mūzikas tehnoloģiju audzēkņi (skaņotāji). Tā bija pievienotā vērtība: parasti viņi ir “mikrofona otrā pusē”, bet šoreiz bija mūziķu–izpildītāju lomā un gatavojās kāpt uz skatuves. Viņi mācījās arī zviedru valodas izrunu, kas ir papildu vērtība Eiropas kultūras kontekstā.

Koris sastāvēja no prasmīgiem amatieriem, tādēļ mūsu solfedžo apguvušie skaņotāji nejuta grūtības integrēties, lai arī bija jaunāki par daļu citu dalībnieku. Pēc mēģinājuma sesijas bija dzirdams progress, un mūsu audzēkņi reflektēja pozitīvu attieksmi pret pieredzi. Vienlaikus viņi atzina, ka ansambļa darbs vidē, kur daļa dziedātāju ir mazāk akadēmiski sagatavoti, var būt izaicinošs. Amatieru kora vide prasīja toleranci un iekļaujošu attieksmi.

5) Hauskoncerti, koncerti un līdzdalība

Ceturtdien notika otrais “Hauskoncert”. Audzēkņi pēc pašu iniciatīvas sagatavoja savus priekšnesumus — kā tas notiek katru gadu. Tas ir labs līdzdalības, atbildības un demokrātiskas kultūras piemērs.

Arī mūsu klavierskolotājs Endijs Renemanis izrādīja iniciatīvu un izveidoja vairākus numurus ar mūsu audzēkņiem un absolventiem, kā arī ar starptautiskajiem dalībniekiem. Ballītes laikā vairāki dalībnieki rādīja viņam notis un lūdza spēlēt pavadījumus plānotajiem “Hauskoncert” numuriem. Kopā ar Endija paša plānotajiem priekšnesumiem šī viņa klātbūtne izcēla mūsu skolas pienesumu pasākuma kopējā kontekstā.

Koncertdzīves struktūra Šērsbergā veidoja skaidru ritmu: “house concert” vakari ļāva dalībniekiem pašiem uzņemties iniciatīvu un atbildību, savukārt publiskie koncerti nostiprināja profesionālu motivāciju un deva reālu mērķi intensīvam mēģinājumu procesam. Noslēguma koncerts kļuva par šīs nedēļas kulmināciju, un “midnight concert” iezīmēja arī kopienas neformālo, radošo pusi.

Otrās ballītes laikā bija redzams arī kultūras apmaiņas cilvēcīgais slānis: mūsu bērni mācījās citu dejas, bet pēc tam, mazliet nostāk, dejoja arī savējās. Man tas šķita zīmīgs līdzsvars starp atvērtību un piederību.

6) Pedagogu sarunas un profesionālā atbalsta kultūra

Otrajā dienā raisījās spraigas sarunas pedagogu starpā. Jaunie kolēģi meklēja savu ceļu profesionālajā mākslā šaurajā Latvijas mūzikas tirgū, un pieredzējušie mūziķi un skolotāji dalījās pieredzē, pārdomās un kontaktos, mēģinot kopīgi identificēt segmentus un mērķauditorijas, kas ļautu jaunajiem būt aktīviem skatuves māksliniekiem.

7) Ilgtspēja: absolventi, jaunas programmas, kontakti

Zīmīgi, ka šo lielo pasākumu apmeklēja arī skolas absolventi — nu jau par savu naudu. Iepriekšējo gadu un Erasmus projektu pieredze bijusi tik pozitīva un iedvesmojoša, ka šī orķestra prakse kļuvusi par savdabīgu salidojumu, kur satiekas skolas audzēkņi, skolotāji un absolventi. Man tas šķita kā spēcīga kvalitātes un atzinības zīme.

Piektdienas sarunās parādījās arī ilgtspējas piemēri plašākā nozīmē. Izrādījās, ka Ance Jankovska iepriekšējā mobilitātē uz Franciju (Meca) iedvesmojusies no dziedātājas, kas specializējas bosanovas mūzikā, un Latvijā top jauna koncertprogramma. Endijs Renemanis rosināja iekļaut tajā arī Dariusu Mijo (Darius Milhaud) mūziku, jo vairāki viņa skaņdarbi tapuši Brazīlijas ceļojuma laikā. Ance bija piesaistījusi arī franču džeza dziedātāju no Mecas mūsu skolas festivālam “Ventspils Groove”. Šie piemēri parādīja projekta ietekmi un ilgtspēju.

8) Darba vērošanas mobilitātes: atziņa par zemu atsaucību

Darba vērošanas mobilitātēm pedagogu un darbinieku atsaucība diemžēl bija neliela. Kļūmīgā veidā vairāki cilvēki nenovērtēja mobilitātes lielo nozīmi, pieņemot, ka mēģinājumu procesa vērošana būs garlaicīga. Arī tas, ka mobilitāte bija uz Šlēzvingu–Holšteinu (nevis, piemēram, Maljorku), acīmredzot daļai šķita mazāk pievilcīgi. Man šī ir būtiska atziņa: turpmāk jāuzlabo skaidrojošais darbs un jāpalīdz kolēģiem labāk izprast projekta mērķus un nozīmību skolas nākotnei. Tie, kas tomēr pieteicās, guva daudz — un tas atspoguļojas šajā Labās prakses ceļvedī.

Noslēgums

Man kā projekta autoram un koordinatoram gandarījumu sagādāja pārliecība, kas balstījās konkrētos novērojumos: bija izdevies nodrošināt audzēkņiem unikālu pieredzi mācīties starptautiskā vidē un vienlaikus rosināt kolēģus mācīties vienam no otra un no izcila diriģenta. Mums bija iespēja vērot mūzikas interpretācijas un mākslinieciskā koncepta tapšanas procesu — pieredzi, kas pedagoģiskajā ikdienā nav pašsaprotama.

Man šķiet, ka mūsu kautrīgumu būtu jāpārvar ar suverenitāti — bez uzbāzības, trokšņa un lielības, bet ar mums raksturīgo izturību, uzcītību un emocionālo atvērtību.

2. Endijs Renemanis

Darba vērošanas mobilitātē mani ļoti izbrīnīja un iepriecināja tas, ka ierodoties pasākuma vietā sastapu ļoti daudz dažādu valstu pārstāvjus un dažādu nacionalitāšu dalībniekus. Kas jau liecina par pasākuma popularitāti, dziļo vēsturi un tradīcijām. To parāda arī nosaukums - 62nd German-Scandinavian Music Week Scheersberg 2026. Nedēļas laikā notika intensīvi orķestru un koru mēģinājumi, mēģinājumi kamerģimelēm koncertiem un to koncerti. 3 kamerģimelēm koncerti, 2 orķestra un kora koncerti. Visā visumā laiks bija piesātināts ar daudz dažādiem pasākumiem. Audzēkņi un studenti no malu malām satiekas

reizi gadā konkrētā vietā lai iestudētu lielu un nopietnu mūzikas programmu. Daudzi no dalībniekiem ierodas jau vairākus gadus pēc kārtas, viņiem ir izveidojusies gan draudzība, gan izveidojušies plašāki sakari un komunikācija ārpus savas valsts. Tas veicina gan progresu, gan vispārēju profesionālo attīstību veidojot plašāku redzes loku savā specialitātē. Tas ir milzīgs ieguvums jebkuram dalībniekam pilnveidojot savu pieredzi profesionālajā jomā.

Grūti iedomāties līdzīgu vietu Latvijā, kur infrastruktūra ļautu izveidot līdzīgu pasākumu, festivālu. Man gan gribas cerēt, ka Latvija izveidos līdzīgu kompleksu, kas sevī vienā vietā ietver: zāles un telpas mēģinājumiem un patstāvīgajiem darbiem, dalībnieku izmitināšanas iespējas, ēdināšanas telpas u.c. projektu īstenošanai atbilstošus apstākļus. Runājot ar vietējiem Vācijas iedzīvotājiem, uzzināju, ka šāda veida komplekss nav vienīgais, kas liecina par tā nepieciešamību un pieprasījumu. Vēl viens pozitīvs aspekts ir tas, ka Šērsberga ir ļoti klusā vietā, skaistā apvidū, tālu prom no pilsētas rutīnas, kas vēl jo vairāk ļauj dalībniekiem iegrimt tikai un vienīgi mūzikā un sevis izzināšanā. Ņemot vērā, ka 62. reizi šī mūzikas nedēļa norisinās, tā dalībnieki jau pieredzējuši paaudžu maiņu.

Mani ļoti iedvesmoja atklāšanas pasākums, kur katra valsts sevi prezentēja pārsvarā ar savu nacionālo kultūru (tautas mūziku). Tādā veidā visi dalībnieki iepazīst arī katras atsevišķas tautas kultūras mantojumu, kas, manuprāt, ir ļoti svarīgi arī turpmāko komunikāciju sfērā kā arī kultūras mantojuma popularizēšanā un aktualizēšanā. Tā ir viena no katru tautu svarīgākajām vērtībām, ko dažreiz ir grūti saglabāt un neaizmirst.

Runājot par dalību šajā pasākumā – daudzi dalībnieki, kuri bijuši jau vairākus gadus ir gatavi paši finansēt gan ceļu, gan dalības maksu, lai atkal un atkal piedalītos šāda veida pasākumā. Tas nozīmē, ka šī mūzikas nedēļa ir pierādījusi sevi ar savu augsto profesionalitāti un kvalitāti, neraugoties, uz to, ka dalībnieki ir dažādā profesionalitātes un sagatavotības līmenī. Tam dēļ ļoti svarīgs ir tieši diriģenta darbs. Kā ar salīdzinoši maz mēģinājumiem un dažāda līmeņa izpildītājiem panākt tik lielu progresu nedēļas laikā un atskaņot tik vērienīgus skaņdarbus kā: B. Bartoka - Simfoniju, J. Brāmsa - Rekviēmu u.c. Vērojot mēģinājumus, ļoti daudz varēja mācīties tieši no diriģenta mēģinājuma stratēģijas, cik profesionāli viņš māk pievērst un izcelt lietas, kuras sanāk labāk, tanī pat laikā nomaskējot un meistarīgi pārveidojot lietas, kas ir sarežģītākas un prasa daudz lielāku treniņu un mēģināšanu. Kā rezultātā tiek panākts milzīgs progress nedēļas laikā, kas koncertiem dod labu, pieņemamu skaņējumu un kopējo rezultātu. Protams, nenoliedzams ir arī dalībnieku milzīgais darbs visu nedēļu no rīta līdz vakaram. Kas interesanti, ka dalībnieku skaitā bija sastopami arī tādi, ka ikdienā ar mūziku nenodarbojas profesionāli. Tādejādi šāda veida pasākums neliedz dalību arī mūzikas mīļotājiem, kuriem varbūt tā ir vienīgā iespēja mūžā izpildīt, piem., Brāmsa – Rekviēmu. Tas arī palielina šī projekta nepieciešamību un nozīmību. Protams, nosacījums, ka katrs dalībnieks var nospēlēt savu partiju attiecīgā instrumentā vai balsī.

Nedēļas laikā notika arī vairāki kamerģmūzikas koncerti. Kur dalībnieki paši veidoja priekšnesumus ne tikai akadēmiskā veidā, bet arī dažādos neakadēmiskās mūzikas stilos. Tas man lika aizdomāties par to, ka šādā veidā audzēkņi atrod ko jaunu un izmēģina sevi daudz brīvākā un nepiespiestākā gaisotnē. Kā rezultātā ievēroju, ka audzēkņi ir daudz atvērtāki ar vairākām idejām un brīvību. Šāda veida koncerti dod viņiem lielāku interesi par koncertiem. Protams, rīkojot šāda veida koncertus patstāvīgi, ir liels risks zaudēt akadēmisko sfēru un kvalitāti kopumā. Interesanti, ka man personīgi bija iespēja piedalīties vienā no kamerģmūzikas koncertiem. Mani uzrunāja vairāki dalībnieki no citām valstīm: Viens dziedātājs no Islandes, Tromboniste no Somijas (Sibēliusa akadēmijas), stūdzinieki no Lietuvas u.c. Kā rezultātā izmēģinājām un izpildījām koncertā tādus darbus kā – G. Forē Elēģija, R. Šūmanis klavieru kvartets u.c. Tai skaitā neaizmirstoši piedalīties Islandiešu tautas mūzikas atskaņojumā. Šāda veida pieredze ikvienam dalībniekam ir nenovērtējama un paliekoša. Īsā laikā saspēlēties un izmēģināt, kā arī izpildīt koncertā ar tikko sastaptiem mūziķiem no citām valstīm, dod ļoti daudz pieredzi un zināšanu, kā arī paplašina redzes loku gan izpildījuma veidā, gan repertuāra izvēlē. Vienā no šiem kamerģmūzikas koncertiem mēs izveidojām Baltijas kvartetu, ar kuru kopā uzstājamies. Šis ir vēl viens labās prakses piemērs, kā vienā mirklī satiekas vienādi domājoši cilvēki ar kopīgām interesēm, izveidojot kopēju sastāvu, kas varbūt nākotnē savedīs kopā kādā citā projektā vai pasākumā.

Lai gan viss pasākums tiek vērsts uz nopietnu akadēmiskās mūzikas koncerta izveidi, skatoties pēc jauniešu pašu izveidotajiem kamersastāvu koncertiem, liek manīt dažas tendences:

Koncertu numuru īpatsvars sevī ietver tieši neakadēmiskās mūzikas vai modernās mūzikas priekšnesumus;

Ļoti reti sastopami solo priekšnesumi;

Tas liek secināt to, ka arvien mazāk jauniešus interesē tieši akadēmiskā mūzika ar tiem vēsturē iezīmīgākajiem stiliem un žanriem. Tādā veidā izvairoties no lielākas atbildības un darba, lai kvalitatīvi to izpildītu. Tā iespaidā arī jaunie klausītāji ar vien vairāk no koncerta sagaida vairāk tīri izklaidējošu mūziku, nevis akadēmiski dziļu mākslas baudījumu. Līdz ar to arī akadēmisko zinātņu nostabilizēšanā šāda veida pasākumi ļauj izvērtēt attiecīgās mūzikas tendences un prioritātes.

Kā nākamais secinājums ir tieši šī mūzikas stilu un žanru daudzveidība, kas visas Mūzikālās nedēļas laikā tika pieejama gan klausīties, gan izpildīt to. Tā dēļ var izdalīt trīs būtiskākos virzienus:

Akadēmiskā mūzika (Bartoka – Sinfonija, Brāmsa – Rekviēms, kora mūzika u.c.);

Tautas mūzika (folklorā) – Islandiešu, Latvijas, Lietuvas, Vācu u.c. valstu;

Neakadēmiskā mūzika – Šeit sastopami vairāki žanri (džeza, šlageris, popmūzika u.c.)

Ļoti svarīgs faktors sekmīgai pasākuma norisei ir vide. Vieta, kur viss notikās ir pasakaini skaista. Ar ļoti skaistu dabu, kas rosina iztēli un izdomu. Vieta, kur netraucē mūsdienu industrijas. Tas viss kopumā ļauj dalībniekiem pilnībā pievērsties mūzikai.

Interesanti, salīdzinot dalībnieku skaitu pa valstīm – Izņemot pašmāju dalībniekus, nākamais īpatsvars skaita ziņā bija tieši dalībnieki no Latvijas, kas ir ļoti pozitīvs un vērā ņemams rādītājs. Kā arī diriģents lika manīt, ka no Latvijas dalībniekiem ir ļoti labs profesionālais līmenis un viņš ļoti labprāt sagaida arī dalībniekus nākamgad. Apskatot orķestra sastāvu no profesionalitātes pozīcijas, var saskatīt ļoti lielu dažādību līmeņa ziņā:

Pašdarbnieki (mūzikas mīļotāji),

Vidusskolu un augstskolu audzēkņi un studenti,

Profesionāļi.

Kā arī vecuma grupas dalībniekiem - sākot no pusaudžu vecuma līdz cienījamam vecumam. Protams pārsvarā dalībnieki manāmi vecuma grupā no 18 līdz 25. Šie visi komponenti rāda, ka ļoti sarežģīti, no vairākiem aspektiem, ir izveidot vienu kopēju orķestra skanējumu, kā arī kopēju raksturu, kā vienai vienībai. Vēl ņemot vērā to visu, ļoti apsveicams un izcils ir tieši diriģenta darbs, pieredze un talants, lai kopumā izveidotos tik labs rezultāts noslēguma koncertā.

Kopumā no šīs mobilitātes varu ņemt par piemēru un ieviest savā darbībā vairākas būtiskas un noderīgas lietas:

Veidojot meistarklases, vai festivālus – ļaut jauniešiem (audzēkņiem, studentiem) vairāk brīvības, kā piem., blakus nopietnam, prognozējamam un kvalitatīvam koncertam, kur audzēknis nopeln piedalīšanos ar savu darbu un rezultātu, jādod brīvas izvēles koncerts, kuru saplāno un izveido paši audzēkņi. Kā rezultātā viņiem ir interesantāk un vairāk var manīt tieši audzēkņa paša intereses, nevis tikai pedagoga uzdots.

Kā vienu no punktiem arī mācību periodā būtu ļoti attīstoši un interesanti, reizi mācību gadā pašu audzēkņu rīkots koncerts, kas ļoti sasaistītos ar praksi un patstāvīgo darbu. Tas pat būtu vēlams iestrādāt mācību programmās.

Izcila pieredze vērot, kā ļoti īsā laikā pielietojot pareizus paņēmienus tiek panākts liels progress skaņdarbu izstrādē.

Veids kā organizēt pasākumus piesaistot mecenātus un sponsorus.

Cittautu nacionālās kultūras un folkloras iepazīšana

U.c. vērtīgas lietas, kuras iegūtas mobilitātes laikā.

3. Ritvars Garoza

Projekta kopsavilkums

Šī gada pavasarī bija iespēja piedalīties vācu-skandināvu mūzikas nedēļā Šērsbergā, Vācijā. Dalība šajā pasākumā ļāva padziļināti izzināt simfoniskā orķestra un kora mēģinājumu procesus, kā arī gūt vērtīgu pieredzi profesionālajā disciplīnā un mūzikas pedagoģijā.

Profesionālā pieredzes apmaiņa un komunikācija

Viena no lielākajām šī brauciena pievienotajām vērtībām bija iespēja veltīt laiku padziļinātām profesionālām diskusijām ar kolēģiem. Ikdienas darbā skolā laika trūkuma un lielās slodzes dēļ šādām sarunām netiek atvēlēts laiks. Šeit, neformālā un radošā vidē, mēs varējām pārrunāt pedagoģiskās metodes, plānošanas procesus un citus būtiskus darba jautājumus, kas saistīt ar skolu un kas palīdzēs uzlabot mūsu savstarpējo sadarbību un mācību procesa kvalitāti ikdienā.

Profesionālie ieguvumi un audzēkņu izaugsme

Vērtīga pieredze bija darbs pie augstākā līmeņa repertuāra, piemēram, Džona Viljamsa (John Williams) "Zvaigžņu karu" (Star Wars) partitūrām. Tā bija iespēja padzīvot "lielajā mūzikā", uzlabojot prasmi lasīt no lapas (sight-reading) un izprotot lielu ansambļu dinamiku. Visas nometnes laikā aktīvi veicu fotofiksāciju, dokumentējot koncertus un mūsu audzēkņus "darbībā" – šie materiāli kalpos kā vērtīgas liecības par viņu profesionālo izaugsmi.

Līderība un pedagoģija

Īpaši vēlos izcelt diriģenta Mika Eihenholca (Mika Eichenholz) darba stilu. Viņa pozitīvā diriģenta loma, kurā autoritāte tiek balstīta uz iedvesmu un konstruktīvu atgriezenisko saiti, nevis negatīvu kritiku, ir izcils paraugs tam, kā efektīvi strādāt ar jauniešu auditoriju un saglabāt augstu motivāciju visas nometnes garumā.

Vide un darba kultūra

Šērsbergas izolācija no pilsētu steigas radīja ideālus apstākļus, lai pilnībā nodotos mēģinājumu procesam. Strādājot ar oriģinālām notīm papīra formātā, tika attīstītas koncentrēšanās spējas un mazināts digitālo ierīču radītais nogurums. Tāpat vēlos atzīmēt izcilo organizatorisko disciplīnu un iekļaujošo ēdināšanu, kas nodrošināja visu dalībnieku labsajūtu.

Sociālā integrācija un ilgtspēja

Kopīgās aktivitātes, piemēram, tautas deju (folk dances) un džeza improvizācijas vakari (jam sessions), saliedēja dalībniekus no dažādām valstīm. Savukārt ceļš uz Šērsbergu ar

vilcienu un prāmi, lai arī prasīgāks, bija apzināta un ilgtspējīga izvēle, kas saskan ar programmas vides mērķiem.

Secinājums

Šī pieredze ir sniegusi jaunas pedagoģiskas atziņas, stiprinājusi saikni ar kolēģiem un sniegusi praktiskas iemaņas, kuras izmantot turpmākajā darbā ar audzēkņiem, veicinot viņu interesi par profesionālo mūziku un starptautisko sadarbību.

Noslēguma secinājumi un ierosinājumi

- Sagatavošanās kvalitāte (atlase, partiju iestudēšana, drošība un profesionālās ētikas vienošanās) ļāva mobilitātē uzreiz sākt ar mūzikas interpretāciju un kopskanējumu.
- “Blended” sagatavošanās (saziņa ar mentoriem, nošu apmaiņa, konsultācijas) praktiski paaugstināja dalībnieku gatavību un mazināja stresu pirmajās dienās.
- Pasākuma “Hauskoncert” formāts ir pārnesams uz skolas koncertdzīvi kā līdzdalības un atbildības attīstīšanas instruments.
- Mentoru un diriģentu darba stils apliecināja, ka augstas prasības un iekļaujoša, cieņpilna attieksme nav pretrunā – tās kopā veido profesionālu mācīšanās vidi.
- Ilgtspējas signāli (atkārtota dalībnieku atgriešanās, absolventu iesaiste, jaunas idejas un kontakti) rāda, ka mobilitātes ietekme turpinās arī ārpus projekta rāmja.
- Ierosinājums turpmāk: stiprināt skaidrojošo darbu personālam par darba vērošanas mobilitāšu saturu un nozīmi, lai palielinātu pedagogu un darbinieku iesaisti.